

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ, ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΦΟΙΤΗΤΡΙΑΣ ΑΣΠΑΣΙΑΣ ΑΣΤΕΡΗ

Ξ2014009

**ΘΕΜΑ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ: ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ
ΣΥΜΒΑΣΗΣ**

**“AGREEMENT ESTABLISHING THE FUND FOR THE DEVELOPMENT OF
THE INDIGENOUS PEOPLES OF LATIN AMERICA AND THE CARIBBEAN.
CONCLUDED AT MADRID ON JULY 1992.”**

Επιβλέπουσα Επιτροπή: Σωτήρης Λίβας & Γεώργιος Κεντρωτής

ΚΕΡΚΥΡΑ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2019

Περιεχόμενα

A. Εισαγωγή.....	2
B. Μετάφρασμα.....	3
Γ. Πρωτότυπο.....	19
Δ. Σχολιασμός.....	31
Ε. Επίλογος.....	38
Βιβλιογραφία.....	39

A. Εισαγωγή

Ως διαδικασία, η μετάφραση ενός κειμένου αποτελεί ένα αρκετά απαιτητικό και κοπιαστικό πόνημα, καθώς δεν πρόκειται για μία απλή νοηματική απόδοση λέξεων και όρων, αλλά κυρίως για απόδοση και ένταξη στο ευρύτερο κοινωνικοπολιτιστικό πλαίσιο-υπόβαθρο της γλώσσας-στόχου. Αξίζει να σημειωθεί ότι η αποστολή του μεταφραστή, η οποία, όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, δεν είναι διόλου εύκολη, περιπλέκεται ακόμη περισσότερο στην περίπτωση κατά την οποία αντικείμενο μετάφρασης είναι ένα εξειδικευμένο κείμενο, ήτοι ένα κείμενο για την απόδοση του οποίου κρίνεται απαραίτητη η γνώση και η εξοικείωση με βασικές έννοιες που ενσωματώνονται στην ορολογία αυτού, όπως συμβαίνει επί παραδείγματι με ένα νομικό κείμενο.

Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η μετάφραση ενός νομικού κειμένου και, συγκεκριμένα, της Πολυμερούς Σύμβασης Ίδρυσης του Ταμείου για την Ανάπτυξη των Αυτοχθόνων Λαών της Λατινικής Αμερικής και της Καραϊβικής, μίας σύμβασης υπογραφείσας στη Μαδρίτη το έτος 1992, στις 24 Ιουλίου. Στη αρχή θα πραγματοποιηθεί η μετάφραση της Σύμβασης, ενώ εν συνεχεία, θα ακολουθήσει ο σχολιασμός επί της μετάφρασης, δηλαδή ο σχολιασμός των ζητημάτων και των πιθανών προβλημάτων που ανακύπτουν κατά τη διαδικασία αυτή, υπό το πρίσμα των αρχών της Θεωρητικής και Εφαρμοσμένης Γλωσσολογίας, σε συνδυασμό με τις αρχές της Θεωρίας της Μετάφρασης και, συγκεκριμένα, της Ορολογίας.

Β. Μετάφρασμα

No. 30177

ΠΟΛΥΜΕΡΗΣ

**Σύμβαση¹ ίδρυσης του Ταμείου για την Ανάπτυξη των
Αυτοχθόνων Λαών της Λατινικής Αμερικής και της Καραϊβικής.**

Ολοκληρώθηκε στην Μαδρίτη στις 24 Ιουλίου 1992

Αυθεντικά κείμενα: Ισπανικά, Πορτογαλικά και Αγγλικά.

Ενεγράφη αυτοδικαίως στις 4 Αυγούστου 1993.

T. 1728,1 30177

¹ Τέθηκε σε ισχύ στις 4 Αυγούστου 1993, ημερομηνία κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης από τρία κράτη της περιοχής, σύμφωνα με το άρθρο 14, σημείο 14.2.

Συμμετέχοντες	Ημερομηνία κατάθεσης
Βολιβία	4 Αυγούστου 1993
Μεξικό	12 Ιουλίου 1993
Περου	19 Απριλίου 1993

ΣΥΜΒΑΣΗ ΙΔΡΥΣΗΣ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΑΥΤΟΧΘΟΝΩΝ
ΛΑΩΝ ΤΗΣ ΛΑΤΙΝΙΚΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΡΑΪΒΙΚΗΣ.

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη:

- Αφού συναντήθηκαν στην πόλη της Μαδρίτης, Ισπανίας, επί της περίπτωσης της Δεύτερης Συνόδου των Ιβηρο-Αμερικάνικων κρατών στις 24 Ιουλίου, 1992.
- Ανακαλώντας του όρους της Καθολικής Διακήρυξης των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων², την Διεθνή Συνθήκη περί Οικονομικών, Κοινωνικών και Πολιτισμικών Δικαιωμάτων³ και την Διεθνή Συνθήκη περί Δικαιωμάτων των Πολιτών και Πολιτικών Δικαιωμάτων⁴.
- Λαμβάνοντας υπόψη τους Διεθνείς Κανόνες, καθιερωμένους κατά την Σύνοδο περί Αυτοχθόνων Λαών και Φυλών του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας, όπως υιοθετήθηκαν από τον Διεθνή Οργανισμό Εργασίας το 1989⁵.
- Δια τούτου υιοθετούν, μετά της παρουσίας των εκπροσώπων των Αυτοχθόνων Λαών της περιοχής, την ακόλουθη ΣΥΜΒΑΣΗ ΙΔΡΥΣΗΣ ΤΑΜΕΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΑΥΤΟΧΘΟΝΩΝ ΛΑΩΝ ΤΗΣ ΛΑΤΙΝΙΚΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΡΑΪΒΙΚΗΣ.

Άρθρο 1

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ

1.1 ΣΚΟΠΟΣ. Ο σκοπός του Ταμείου για την Ανάπτυξη των Αυτοχθόνων Λαών της Λατινικής Αμερικής και Καραϊβικής, εφεξής «Ταμείο Αυτοχθόνων», είναι να καθιερώσει ένα μηχανισμό σχεδιασμένο να υποστηρίξει διαδικασίες αυτοδύναμης ανάπτυξης των αυτοχθόνων λαών, κοινοτήτων και οργανισμών της Λατινικής Αμερικής και Καραϊβικής, εφεξής αναφερόμενων ως «Αυτόχθονες Λαοί».

T. 1728,1 30177

² Ηνωμένα Έθνη, Επίσημα Αρχεία της Γενικής Συνέλευσης, Τρίτη Σύνοδος, Μέρος I, Παρ. 71

³ Ηνωμένα Έθνη, Σειρά Συνθηκών, τομ. 993, σελ. 3

⁴ Το ίδιο, τόμ. 999, σελ. 171; vol. 1057, σελ. 407 (διόρθωση αυθεντικού ισπανικού κειμένου) · τ. 1059, σελ. 451 (διορθωτικό στο τεύχος 999)

⁵ Το ίδιο, τόμ. 1650, Νο. 1-28383

Ο όρος «Αυτόχθονες Λαοί» οφείλει να γίνεται αντιληπτός ως όρος οποίος υποδεικνύει τους γηγενείς λαούς, οι οποίοι προέρχονται από πληθυσμούς οι οποίοι διέμεναν στη χώρα, ή τη γεωγραφική περιοχή στην οποία η χώρα ανήκει, κατά τη διάρκεια της κατάκτησης ή αποίκησης της περιοχής, ή κατά τη διάρκεια της καθιέρωσης των σημερινών κρατικών συνόρων, και οι οποίοι, παρά οποιασδήποτε νομικής κατάστασης, διατηρούν όλα τους τα κοινωνικούς, οικονομικούς, πολιτιστικούς και πολιτικούς θεσμούς, ή τμήμα αυτών. Επιπροσθέτως, η αναγνώριση της αυτόχθονος ταυτότητας οφείλει να θεωρείται θεμελιώδες κριτήριο ως προς τον καθορισμό των ομάδων για τις οποίες οι όροι αυτής της Σύμβασης έχουν ισχύ.

Η χρήση του όρου «Λαοί» στη Σύμβαση οφείλει να μη ερμηνεύεται ωςάν έχοντας οποιοσδήποτε συνέπειες σχετικές με δικαιώματα τα οποία μπορεί να επάγονται εξ αυτού του όρου από το Διεθνές Δίκαιο.

1.2 Με στόχο την επίτευξη του στόχου, όπως αυτός τίθεται στη παράγραφο 1.1. αυτού του άρθρου, το Ταμείο Αυτοχθόνων οφείλει να ακολουθήσει τις παρακάτω βασικές λειτουργίες :

A) Οφείλει να λειτουργήσει ως φορέας διαλόγου με σκοπό την επίτευξη συντονισμένου σχεδιασμού αναπτυξιακών πολιτικών, διεργασιών τεχνικής υποστήριξης, και προγραμμάτων και εργασιών με ενδιαφέρον υπέρ των Αυτοχθόνων Λαών, διά της συμμετοχής των Κυβερνήσεων των Κρατών της περιοχής, Κυβερνήσεων άλλων Κρατών, οικονομικών οργανισμών και των Αυτοχθόνων Λαών αυτοπροσώπως.

B) Οφείλει να αποτελέσει δίαυλο οικονομικών και τεχνικών πόρων για τις εργασίες προτεραιότητας και τα προγράμματα τα οποία συμφωνήθηκαν με τους Αυτόχθονες Λαούς, διαβεβαιώνοντας ότι θα συνεισφέρουν υπέρ της δημιουργίας συνθηκών ευνοϊκών προς την αυτοδύναμη ανάπτυξη αυτών των Λαών.

Γ) Οφείλει να παρέχει πόρους για τεχνική εκπαίδευση και τεχνική υποστήριξη, ώστε να στηρίξει την θεσμική ενδυνάμωση, την ανάπτυξη της διαχειριστικής ικανότητας, την διαμόρφωση ανθρωπίνου δυναμικού, και τις ικανότητες πληροφόρησης και έρευνας για τους Αυτόχθονες Λαούς και τους οργανισμούς τους.

Άρθρο 2

ΜΕΛΟΙ ΚΑΙ ΠΟΡΟΙ

2.1 Μέλη. Τα Μέλη του Ταμείου Αυτοχθόνων οφείλουν είναι τα Κράτη για τα οποία καταθέτουν το όργανο επικύρωσης μαζί με τη Γενική Γραμματεία του ΟΗΕ, σύμφωνα με τον εσωτερικές καταστατικές απαιτήσεις και με τις διατάξεις του Άρθρου 14.1 της παρούσης Σύμβασης.

2.2 Πόροι. Οι πόροι του Ταμείου οφείλουν να αποτελούνται από τις συνεισφορές των Κρατών-Μελών, δωρεές και οικονομική ενίσχυση από άλλα Κράτη, πολυμερής, διμερής και εθνικές υπηρεσίες δημόσιας ή ιδιωτικής φύσεως και από θεσμικούς δωρητές, και από το καθαρές οικονομικές εισροές οι οποίες παράγονται από δραστηριότητες και επενδύσεις του Ταμείου.

2.3 Καταστατικά Όργανα. Τα Καταστατικά Όργανα οφείλουν να είναι πρωτόκολλα υπογεγραμμένα από κάθε Κράτος-Μέλος με σκοπό την καθιέρωση των αντίστοιχων υποχρεώσεων συνεισφοράς πόρων προς την διαμόρφωση του κεφαλαίου του Ταμείου, σύμφωνα με την παράγραφο 2.4 παρακάτω. Άλλες δωρεές ή ενίσχυση οφείλουν να διέπονται από το Άρθρο 5 της παρούσης Σύμβασης.

2.4. Φύση των Συνεισφορών. Συνεισφορές προς το Ταμείο δύνανται να τελεσθούν σε ξένο συνάλλαγμα, τοπικό συνάλλαγμα, τεχνική υποστήριξη και σε είδος, σύμφωνα με τους κανόνες καθιερωμένους από την Γενικής Συνέλευση. Συνεισφορές σε τοπικό συνάλλαγμα θα υπόκεινται σε διατήρηση αξίας και στους όρους συναλλαγματικής ισοτιμίας.

Άρθρο 3

ΔΟΜΗ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ

Τα Όργανα του Ταμείου. Τα Όργανα του Ταμείου είναι η Γενική Συνέλευση και το Διοικητικό Συμβούλιο.

3.2 Γενική Συνέλευση.

A) Σύνθεση. Η Γενική Συνέλευση οφείλει να αποτελείται από:

(i)έναν απεσταλμένο από κάθε Κράτος-Μέλος, καταλλήλως εξουσιοδοτημένο από την αντίστοιχη Κυβέρνηση, και

(ii)έναν απεσταλμένο του Ταμείου από κάθε Κράτος της περιοχής το οποίο είναι Μέλος του Ταμείου, καταλλήλως εξουσιοδοτημένο από την αντίστοιχη Κυβέρνηση, μετά από συνδιαλλαγές με τους Αυτόχθονες Λαούς του Κράτους.

B) Αποφάσεις.

(i) Οι Αποφάσεις οφείλουν να υιοθετούνται με ομόφωνη θετική ψήφο των απεσταλμένων των Κρατών της περιοχής τα οποία είναι Μέλη του Ταμείου, συνδυαστικά με την πλειοψηφία θετικών ψήφων των αντιπροσώπων των Κρατών-Μελών και την πλειοψηφία των θετικών ψήφων των απεσταλμένων των Αυτόχθονων Λαών.

(ii)Σε ζητήματα τα οποία επηρεάζουν τους Αυτόχθονες σε παραπάνω από μία χώρες, η θετική ψήφος των απεσταλμένων τους θα είναι απαραίτητη.

Γ) Ρυθμίσεις. Η Γ.Σ. οφείλει να εκδίδει τους κανονισμούς της και άλλες ρυθμίσεις όπως αυτή κρίνει αναγκαίο για την λειτουργία του Ταμείου.

Δ) Λειτουργίες. Οι Λειτουργίες της Γ.Σ. περιλαμβάνουν, μη εξαντλητικά :

(i)τον σχεδιασμό της γενικής πολιτικής του Ταμείου και την υιοθέτηση μέτρων κατάλληλων για την επίτευξη των σκοπών του.

(ii) την έγκριση των βασικών κριτηρίων για την προετοιμασία των σχεδίων, εργασιών και προγραμμάτων προς υποστήριξη από το Ταμείο.

(iii)την έγκριση της νομικής κατάστασης του μέλους σύμφωνα με τις προϋποθέσεις της Σύμβασης και με τους κανόνες όπως αυτοί καθιερώθηκαν από την Γ.Σ.

(iv)την έγκριση του ετήσιου προγράμματος και προϋπολογισμού, και των περιοδικών κινήσεων του τραπεζικού λογαριασμού των πόρων του Ταμείου

(v)την εκλογή των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου για τα οποία γίνεται αναφορά στην παράγραφο 3.3, και την εκπροσώπηση στον αναφερθέν Συμβούλιο των απαραίτητων λειτουργιών υπέρ της ορθής λειτουργίας του Ταμείου.

(vi)την έγκριση της τεχνικής και διοικητικής δομής του Ταμείου και τον διορισμό της Τεχνικής Γραμματείας.

(vii) την έγκριση ειδικών συμφωνιών ώστε να επιτρέπεται σε Κράτη μη Μέλη, όσο και σε οργανισμούς δημόσιας και ιδιωτικής φύσης οι οποίοι ενδιαφέρονται να συνεργαστούν ή να συμμετάσχουν στο Ταμείο.

(viii) την έγκριση τροποποιήσεων της Ιδρυτικής Συνθήκης του Ταμείου, και την υποβολή τους για επικύρωση στα Μέλη, όταν είναι εφαρμόσιμη, και

(ix) τον τερματισμό των λειτουργιών του Ταμείου και τον ορισμό εκκαθαριστών.

Ε) Η Γενική Συνέλευση θα συναντάται σε τακτικές συνεδρίες μία φορά το χρόνο, και σε εξαιρετικές συνεδρίες όσες φορές είναι αναγκαίο, κατά ιδία πρωτοβουλία ή κατ' αίτημα του Διοικητικού Συμβουλίου, σύμφωνα με τις διαδικασίες καθιερωμένες από την Γ.Σ.

3.3 Διοικητικό Συμβούλιο

Α) Σύνθεση. Το Διοικητικό Συμβούλιο (εφεξής Δ.Σ.) οφείλει να αποτελείται από εννέα μέλη εκλεγμένα από τη Γ.Σ., τα οποία θα εκπροσωπούν, ισότιμα, τις Κυβερνήσεις των Κρατών της περιοχής, τα οποία είναι Μέλη στο Ταμείο, τους Αυτόχθονες Λαούς των ίδιων Μελών-Κρατών και τις Κυβερνήσεις των Κρατών-Μελών. Η θητεία των μελών του Δ.Σ. είναι 2 έτη, με κατάλληλες ρυθμίσεις για εναλλαγή.

Β) Αποφάσεις.

(i) Αποφάσεις οφείλουν να υιοθετούνται με ομόφωνη θετική ψήφο υπέρ των απεσταλμένων των Κρατών της Περιοχής τα οποία είναι Μέλη του Ταμείου, σε συνδυασμό με την πλειοψηφία των θετικών ψήφων των άλλων Κρατών-Μελών και με την πλειοψηφία θετικών ψήφων των απεσταλμένων των Αυτόχθονων.

(ii) Αποφάσεις του Δ.Σ. οι οποίες επηρεάζουν μία συγκεκριμένη χώρα θα απαιτούν για επικύρωση επίσης, την έγκριση της Κυβέρνηση του σχετικού Κράτους και των δικαιούχων Αυτόχθονων Λαών, μέσω των καταλληλότερων μηχανισμών.

Γ) Λειτουργίες. Σύμφωνα με τους κανονισμούς, ρυθμίσεις και οδηγίες εγκεκριμένες από το Γ.Σ., το Δ.Σ. οφείλει να εκτελεί τις παρακάτω λειτουργίες:

(i) να προτείνει στη Γ.Σ. συμπληρωματικούς κανονισμούς και ρυθμίσεις όπως είναι

αναγκαία για την ολοκλήρωση των στόχων του Ταμείου, συμπεριλαμβανομένων των παράγωγων κανονισμών του Δ.Σ.

(ii) να διορίζουν ένα από τα μέλη ως Πρόεδρο, μέσω μηχανισμού ψηφοφορίας όπως ορίζεται στη παράγραφο 3.3.(B) παραπάνω.

(iii) να υιοθετούν τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή της Σύμβασης και των αποφάσεων της Γ.Σ.

(iv) να αξιολογούν τις τεχνικές και διοικητικές ανάγκες του Ταμείου και να προτείνουν τα αντίστοιχα μέτρα στη Γ.Σ.

(v) να διαχειρίζονται τους πόρους του Ταμείου και να εξουσιοδοτούν την σύναψη δανείων

(vi) να καταθέτουν στην Γ.Σ. προτεινόμενο ετήσιο προγραμματισμό και προϋπολογισμό, και τις περιοδικές κινήσεις τραπεζικών λογαριασμών των πόρων του Ταμείου.

(vii) να λαμβάνουν υπ' όψιν και εγκρίνουν προγράμματα και εργασίες, τα οποία πληρούν προϋποθέσεις για λήψη οικονομική ενίσχυσης από το Ταμείο, σύμφωνα με τους στόχους και τους κανόνες του

(viii) να σχεδιάζουν και παρέχουν τεχνική αρωγή και την απαραίτητη υποστήριξη για την προετοιμασία των εργασιών και προγραμμάτων

(ix) να προωθούν και καθιερώνουν μηχανισμούς για συντονισμένη δράση από τα Μέλη του Ταμείου, συνεργαζόμενες οντότητες και δικαιούχους.

(x) να προτείνουν στη Γ.Σ. τον διορισμό της Τεχνικής Γραμματείας του Ταμείου

(xi) να αναστέλλουν προσωρινά τις διεργασίες του Ταμείου έως ότου η Γ.Σ. δύναται να εξετάσει την κατάσταση και να λάβει τα κατάλληλα μέτρα

(xii) να ασκήσουν παρόμοιες άλλες λειτουργίες όπως η Σύμβαση τις απονέμει και να διατελεί τις καθορισμένες από τη Γ.Σ. λειτουργίες.

Δ) Συναντήσεις. Το Δ.Σ. οφείλει να συνέρχεται τουλάχιστον τρεις φορές το χρόνο, τον Απρίλιο, τον Αύγουστο και το Δεκέμβριο, και σε εξαιρετικές συνεδρίες όποτε κρίνεται αναγκαίο.

Άρθρο 4 ΔΙΟΙΚΗΣΗ

4.1 Τεχνική και Διοικητική Δομή.

Α) Η Γ.Σ. και το Δ.Σ. οφείλουν να καθορίζουν και να καθιερώνει την τεχνική και διοικητική δομή του Ταμείου, σύμφωνα με τα άρθρα 3.2(d)(vi) και 3.3(c)(iv) και (x). Η δομή εφεξής αναφερόμενη ως Τεχνική Γραμματεία οφείλει να αποτελείται από υψηλά προσοντούχο προσωπικό όσον αφορά την επαγγελματική του εκπαίδευση και εμπειρία, του οποίου ο αριθμός δε θα ξεπερνά τα 10 άτομα: 6 επαγγελματικό προσωπικό και 4 διοικητικό προσωπικό. Επιπρόσθετες ανάγκες προσωπικού για τις εργασίες του Ταμείου θα ικανοποιούνται μέσω προσλήψεων προσωρινού προσωπικού.

Β) Η Γ.Σ., αν κρίνει αναγκαίο, δύναται να επεκτείνει ή προσαρμόσει τη σύνθεση της Τεχνικής Γραμματείας.

Γ) Η Τεχνική Γραμματεία οφείλει να λειτουργήσει υπό την καθοδήγηση ενός Τεχνικού Γραμματέα, διορισμένο σύμφωνα με τις διατάξεις όπως αναφέρονται στην υποπαράγραφο Α ανωτέρω.

4.2 Διοικητικές Συμφωνίες. Η Γ.Σ. δύναται να εξουσιοδοτεί την υπογραφή διοικητικών συμφωνιών με οντότητες οι οποίες κατέχουν πόρους και εμπειρία αναγκαία για την εκτέλεση της τεχνικής, οικονομικής και διοικητικής διαχείρισης των πόρων και δραστηριοτήτων του Ταμείου.

Άρθρο 5 ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΕΣ ΟΝΤΟΤΗΤΕΣ

5.1 Η συνεργασία με Οντότητες μη Μέλη του Ταμείου.

Το Ταμείο δύναται να υπογράψει ειδικές συμφωνίες, εγκεκριμένες από τη Γ.Σ., για να καταστήσει Κράτη μη Μέλη, όσο και δημόσιους, ιδιωτικούς, τοπικούς, εθνικούς και διεθνείς οργανισμούς, ικανούς να συνεισφέρουν στο κεφάλαιο του Ταμείου, να συμμετάσχουν στις δραστηριότητες του ή και τα δύο.

Άρθρο 6

ΔΙΕΡΓΑΣΙΕΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

6.1 Οργάνωση των Διεργασιών. Το Ταμείο οφείλει να οργανώνει τις διεργασίες του βάσει κατανομής των προγραμμάτων και εργασιών σε «πεδία», ώστε να διευκολύνει την συγκέντρωση διοικητικών και οικονομικών προσπαθειών και τον προγραμματισμό διαμέσου περιοδικών καταμερισμών πόρων, για να καταστήσει βιώσιμη την επίτευξη των πάγιων στόχων του Ταμείου.

6.2 Δικαιούχοι. Τα προγράμματα και εργασίες που στηρίζονται από το Ταμείο, οφείλουν να ωφελούν άμεσα και αποκλειστικά του Αυτόχθονες Λαούς της Λατινικής Αμερικής και των Κρατών της Καραϊβικής, τα οποία είναι Μέλη στο Ταμείο ή έχουν υπογράψει ειδικές συμφωνίες με το αναφερθέν Ταμείο για να είναι δυνατή η συμμετοχή των Αυτοχθόνων των χωρών τους στις δραστηριότητες του Ταμείου, σύμφωνα με το άρθρο 5.

6.3 Κριτήρια Καταλληλότητας και Προτεραιότητας.

Η Γ.Σ. οφείλει να υιοθετεί συγκεκριμένα κριτήρια τα οποία θα καταστούν δυνατό, με αλληλεξαρτώμενο τρόπο και λαμβάνοντας υπ' όψιν τη διαφορετικότητα των δικαιούχων, το καθορισμό της καταλληλότητας των προοπτικών δικαιούχων των διεργασιών του Ταμείου και θα καταστήσουν δυνατή τη καθιέρωση προτεραιότητας των προγραμμάτων και των διεργασιών.

6.4 Προϋποθέσεις Χρηματοδότησης

A) Λαμβάνοντας υπ' όψιν την ποικίλη και ιδιαίτερη φύση των χαρακτηριστικών των τελικών δικαιούχων του προγράμματος και των εργασιών, η Γ.Σ. οφείλει να καθιερώσει ευέλικτες οδηγίες προς χρήση του Δ.Σ. ώστε να ορίσει του όρους χρηματοδότησης και να καθιερώσει του όρους εκτέλεσης κάθε προγράμματος και εργασίας, μετά συνδιαλλαγής με τους ενδιαφερόμενους.

B) Σύμφωνα με τα ανωτέρω κριτήρια, το Ταμείο οφείλει να παρέχει μη-αποζημιώσιμους πόρους, δάνεια, εγγυήσεις και να χρησιμοποιεί άλλους κατάλληλους μηχανισμούς χρηματοδότησης, ατομικά ή συνδυαστικά.

Άρθρο 7

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ ΈΛΕΓΧΟΣ

7.1 Αξιολόγηση του Ταμείου. Η Γ.Σ. οφείλει να αξιολογεί περιοδικά τη λειτουργία του Ταμείου εν τω όλω, βάσει κατά την κρίση της καταλλήλων μέτρων και κριτηρίων.

7.2 Αξιολόγηση Προγραμμάτων και Εργασιών. Η πρόοδος των προγραμμάτων και εργασιών οφείλει να αξιολογείται από το Δ.Σ. Ειδική μέριμνα πρέπει να αποδίδεται σε σχετικά υποβληθέντα αιτήματα από τους δικαιούχους των προγραμμάτων και εργασιών.

Άρθρο 8

ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ ΜΕΛΩΝ

8.1 Δικαίωμα στην Αποχώρηση. Κάθε Κράτος-Μέλος δύναται να αποχωρήσει από το Ταμείο καταθέτοντας γραπτή ανακοίνωση των προθέσεων του στο Πρόεδρο του Δ.Σ., ο οποίος οφείλει να ειδοποιήσει τη Γενική Γραμματεία του Ο.Η.Ε. Η αποχώρηση ενεργήσει ένα χρόνο μετά την ημέρα λήψης της ανακοίνωσης.

8.2 Διακανονισμός Λογαριασμών

Α) Στη περίπτωση αποχώρησης Κράτους-Μέλους, οι καταβληθείσες Συνεισφορές του Κράτους-Μέλους προς το Ταμείο δεν είναι επιστρεψιμες.

Β) Ένα Κράτος-Μέλος το οποίο αποχωρεί από το Ταμείο παραμένει υπεύθυνος σε οφειλόμενα χρηματικά ποσά προς το Ταμείο και σε ανειλημμένες υποχρεώσεις προς το Ταμείο προ της ημερομηνίας τερματισμού της ιδιότητας του Μέλους.

Άρθρο 9

ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

9.1 Τερματισμός Εργασιών. Το Ταμείο δύναται να τερματίσει τις εργασίες του μετά από σχετική απόφαση από τη Γ.Σ., η οποία οφείλει να διορίσει εκκαθαριστές, να καθορίσει τις πληρωμές χρεών και να οργανώσει την αναλογική διανομή των περιουσιακών στοιχείων ανάμεσα στα Μέλη.

Άρθρο 10

ΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ

10.1 Νομική Φύση. Α) Το Ταμείο θα έχει νομική προσωπικότητα και πλήρη ικανότητα να:

- (i) συνάπτει συμβάσεις
 - (ii) αγοράζει και διαθέτει προσωπικά και ακίνητα περιουσιακά στοιχεία
 - (iii) δέχεται και χορηγεί δάνεια και επιχορηγήσεις, παρέχει εγγυήσεις, αγοράζει και πωλεί τίτλους, επενδύει τα εν λόγω κεφάλαια εφόσον δεν δεσμεύονται για τις δραστηριότητές του και εκτελεί όλες τις χρηματοοικονομικές συναλλαγές που είναι απαραίτητες για την επίτευξη του σκοπού και των λειτουργιών του,
 - (iv) στεγάζει δικαστικές ή διοικητικές διαδικασίες και να εμφανίζεται στο δικαστήριο
 - (v) εκτελεί όλες τις άλλες ενέργειες που απαιτούνται για την εκτέλεση των λειτουργιών του και την ολοκλήρωση των στόχων της παρούσας Σύμβασης
- Β) Το Ταμείο οφείλει να ασκεί αυτές τις λειτουργίες σύμφωνα με τις νομικές απαιτήσεις του Κράτους-Μέλους στην επικράτεια του οποίου διεκπεραιώνει οιοσδήποτε εργασίες και δραστηριότητες.

Άρθρο 11

ΑΣΥΛΙΕΣ, ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΜΙΑ

11.1 Χορήγηση Ασυλιών. Τα Κράτη-Μέλη οφείλουν να υιοθετήσουν, σύμφωνα με τα οικεία νομικά συστήματα, τα κατάλληλα μέτρα για να αποδοθούν στο Ταμείο Ασυλίες, Εξαιρέσεις και Προνόμια αναγκαία προς την επίτευξη των στόχων και την εκτέλεση των λειτουργιών του.

Άρθρο 12

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

12.1 Τροποποιήσεις της Σύμβασης. Η παρούσα συμφωνία μπορεί να υπάρξει μόνο, με την ομόφωνη συγκατάθεση της Γενικής Συνέλευσης, με την επιφύλαξη, εφόσον απαιτείται, της επικύρωσης από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 13

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

13.1 Κεντρικά Γραφεία του Ταμείου. Τα Κεντρικά Γραφεία του Ταμείου θα βρίσκονται στην πόλη Λα Πάζ, στη Βολιβία.

13.2 Θεματοφύλακες. Κάθε Κράτος-Μέλος θα ορίσει την Κεντρική του Τράπεζα ως θεματοφύλακα ώστε το Ταμείο να διατηρεί τους διαθέσιμους πόρους του στο

συνάλλαγμα του Κράτους-Μέλους και άλλα περιουσιακά στοιχεία του θεσμού. Στη περίπτωση που το Κράτος-Μέλος δεν διαθέτει Κεντρική Τράπεζα, οφείλει να ορίσει, σε συμφωνία με το Ταμείο, άλλους θεσμούς για αυτό το σκοπό.

Άρθρο 14

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

14.1 Υπογραφή και Έγκριση. Η Σύμβαση θα κατατεθεί στη Γενική Γραμματεία (εφ' εξής Γ.Γ.) του Ο.Η.Ε., όπου θα παραμείνει διαθέσιμη ώστε να λάβει τις υπογραφές των αντιπροσώπων των Κυβερνήσεων των Κρατών της περιοχής και άλλων Κρατών τα οποία επιθυμούν να γίνουν Μέλη του Ταμείου.

14.2 Έναρξη Ισχύος. Η Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ όταν οι δηλώσεις επικύρωσης έχουν κατατεθεί από τουλάχιστον τρία Κράτη της περιοχής, σύμφωνα με τη παράγραφο 14.1 αυτού του άρθρου.

14.3 Καταγγελία. Οποιοδήποτε Μέλος το οποίο έχει επικυρώσει την Σύμβαση δύναται να την καταγγείλει καταθέτοντας γραπτή ανακοίνωση στη Γ.Γ. του Ο.Η.Ε. Η Καταγγελία θα ενεργήσει μόνο μία χρονιά μετά την ημερομηνία καταχώρησης.

14.4 Έναρξη Εργασιών.

Α) Η Γ.Γ. του Ο.Η.Ε. οφείλει να συγκαλέσει την πρώτη συνεδρία της Γ.Σ. του Ταμείου αμέσως μετά την ενεργοποίηση της Σύμβασης σύμφωνα με την παράγραφο 14.2 αυτού του άρθρου.

Β) Κατά την πρώτη συνεδρία, η Γ.Σ. οφείλει να λάβει τις αναγκαίες δράσεις για τον διορισμό των μελών του Δ.Σ., σύμφωνα με την παράγραφο 3.3(Α) του άρθρου 3 της παρούσης Σύμβασης, και να καθορίσει την ημερομηνία κατά την οποία το Ταμείο θα εκκινήσει τις εργασίες του.

Άρθρο 15

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

15.1 Προσωρινή Επιτροπή. Όταν η Σύμβαση υπογραφεί από πέντε Κράτη της περιοχής, και χωρίς οιοσδήποτε υποχρεώσεις να προκύπτουν για τα Κράτη τα οποία δεν έχουν προχωρήσει σε επικύρωση, μία Προσωρινή Επιτροπή, με σύσταση και λειτουργίες όμοιες με αυτές του Δ.Σ. όπως περιγράφονται στην παράγραφο 3.3 του άρθρου 3 της παρούσης Σύμβασης, θα καθιερωθεί.

15.2 Υπό την καθοδήγηση της Προσωρινής Επιτροπής, θα καθιερωθεί μία Τεχνική Γραμματεία, φέρουσα τα χαρακτηριστικά όπως περιγράφονται στην παράγραφο 4.1 του άρθρου 4 της Σύμβασης.

15.3 Οι δραστηριότητες της Προσωρινής Επιτροπής και της Τεχνικής Γραμματείας θα χρηματοδοτηθεί από εθελούσιες συνεισφορές των Κρατών τα οποία υπέγραψαν τη παρούσα Σύμβαση, συνδυαστικά με συνεισφορές άλλων Κρατών και οντοτήτων, μέσω τεχνικών συνεργασιών και άλλων όμοιων μορφών αρωγής, τα οποία δύνανται να οργανώσουν τα Κράτη ή άλλες οντότητες με διεθνείς οργανισμούς.

ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΕ στην πόλη της Μαδρίτης, Ισπανία, σε ένα ενιαίο πρωτότυπο κείμενο με ημερομηνία 24^η ημέρα του Ιουλίου, 1992, σε Ισπανικά, Πορτογαλικά και Αγγλικά κείμενα ίσης εγκυρότητας.

T. 1728,1 30177

[Για τις υπογραφές βλ. σελ. 394 του παρόντος τόμου]

[Για την Αργεντινή:]

Guido Jose Mario Di Tella Υπουργός εξωτερικών

[Για την Βολιβία:]

Ronald McLean Abora Υπουργός εξωτερικών

[Για την Βραζιλία:]

Celso Lafer Υπουργός εξωτερικών

[Για την Κολομβία:]

Noemi Sanin Υπουργός εξωτερικών

[Για την Κόστα Ρίκα:]

Bernd Niehus Quesada Υπουργός εξωτερικών

[Για την Κούβα:]

Ricardo Alarcon de Quesada Υπουργός εξωτερικών

[Για την Χιλή:]

Enrique Silva Cimma Υπουργός εξωτερικών

[Για το Εκουαδόρ]

Diego Cordovez Υπουργός Εξωτερικών

[Για το Ελ Σαλβαδόρ:]

Jose Manuel Pacas Castro Υπουργός εξωτερικών

[Για την Ισπανία:]

Javier Solana Madariaga Υπουργός εξωτερικών

[Για την Γουατεμάλα:]

Gonzalo Menendez Park Υπουργός εξωτερικών

[Για την Ονδούρα:]

Mario Carias Zapata Υπουργός εξωτερικών

[Για το Μεξικό:]

Fernando Solana Γραμματέας εξωτερικών

[Για τη Νικαράγουα:]

Ernesto Jose Leal Sanschez Υπουργός εξωτερικών

[Για τον Παναμά:]

Julio Linares Υπουργός εξωτερικών

[Για την Παραγουάη:]

Alexis M. Frutos Vaesken Υπουργός εξωτερικών

[Για την Πορτογαλία:]

Joao de Deus Pinheiro Υπουργός εξωτερικών

[Για τη Δημοκρατία του Περού:]

Ricardo Luna Mendoza Μόνιμος Αντιπρόσωπος του Περού στα Ηνωμένα Έθνη

[1 Οκτωβρίου 1992]

[Για την Δομινικανή Δημοκρατία:]

Juan Aristides Tovarés Guzman Υπουργός εξωτερικών

[Για την Ουρουγουάη:]

Hector Gros Espiell Υπουργός εξωτερικών

[Για τη Βενεζουέλα:]

Diego Arria Μόνιμος Αντιπρόσωπος της Βενεζουέλα στα Ηνωμένα Έθνη⁶

ΔΗΛΩΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΗ

BENEZOUELA

[Ισπανικό Κείμενο]

[Μετάφραση]

Κατά την υπογραφή της παρούσας συμφωνίας, η Δημοκρατία της Βενεζουέλας κατανοεί ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1, η διαδικασία αυτοδιεγέρσεως των αυτοχθόνων λαών, κοινοτήτων και οργανισμών δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να επηρεάσει την κυριαρχία και την εδαφική ακεραιότητα της Δημοκρατίας της Βενεζουέλας ή την ενότητα του λαού της.

T. 1728,1 30177

⁶ Δείτε σ. 409 του παρόντος τόμου για το κείμενο της δήλωσης κατά την υπογραφή

Γ. Πρωτότυπο

No. 30177

MULTILATERAL

Agreement establishing the Fund for the Development of the Indigenous Peoples of Latin America and the Caribbean. Concluded at Madrid on 24 July 1992.

Authentic texts:

Spanish, Portuguese and English.

Registered ex officio on 4 August 1993.

**AGREEMENT⁷ ESTABLISHING THE FUND FOR THE DEVELOPMENT
OF THE INDIGENOUS PEOPLES OF LATIN AMERICA AND THE
CARIBBEAN**

The High Contracting Parties:

Meeting in the City of Madrid, Spain, on the occasion of the Second Summit of the Ibero-American States on July 24, 1992;

Recalling the terms of the Universal Declaration of Human Rights⁸, the International Agreement on Economic, Social and Cultural Rights⁹ and the International Agreement on Civil and Political Rights¹⁰;

Considering the international rules set forth in the International Labour Organization's Convention on Indigenous and Tribal Peoples, adopted by the International Labour Organization in 1989;¹¹

Hereby adopt, in the presence of representatives of indigenous peoples of the region, the following AGREEMENT ESTABLISHING THE FUND FOR THE DEVELOPMENT OF THE INDIGENOUS PEOPLES OF LATIN AMERICA AND THE CARIBBEAN.

ARTICLE 1

PURPOSE AND FUNCTIONS

1.1 Purpose. The purpose of the Fund for the Development of the Indigenous Peoples of Latin America and the Caribbean, hereinafter the "Indigenous Fund", is to establish a mechanism designed to support the self-development processes of the indigenous peoples, communities and organizations of Latin America and the Caribbean, hereinafter referred to as "Indigenous Peoples."

Vol. 1728, 1-30177

⁷ Came into force on 4 August 1993, the date of deposit of the instrument of ratification by three States of the region, in accordance with article 14, section 14.2.

Participant	Date of deposit
Bolivia.....	4 August 1993
Mexico.....	12 July 1993
Peru.....	19 April 1993

⁸ United Nations, Official Records of the General Assembly, Third Session, Part I, p. 71

⁹ United Nations, Treaty Series, vol. 993, p. 3

¹⁰ Ibid, vol. 999, p. 171; vol. 1057, p. 407 (rectification of authentic Spanish text); vol. 1059, p. 451 (corrigendum to vol. 999)

¹¹ Ibid, vol. 1650, No. 1-28383.

The term "Indigenous Peoples" shall be understood to mean those indigenous peoples who descend from populations that inhabited the country, or the geographic region to which the country belongs, during the period of the conquest or colonization of the region, or of the establishment of the present state frontiers, and who, whatever their legal situation, retain all their own social, economic, cultural and political institutions, or part thereof. In addition, awareness of their indigenous identity shall be considered a fundamental criterion for determining the groups to whom the provisions of this Agreement shall apply. The use of the term "Peoples" in this Agreement shall not be interpreted as having any implications whatsoever in regard to rights which may be inferred from this term under International Law.

1.2 Functions. In order to attain the objective set forth in paragraph 1.1 of this article, the Indigenous Fund shall have the following basic functions:

- a) To provide a forum for dialogue for the achievement of the concerted formulation of development policies, technical assistance operations, and programs and projects of interest for the Indigenous Peoples, with the participation of the Governments of the States of the region, Governments of other States, financing institutions and the Indigenous Peoples themselves.
- b) To channel financial and technical resources for the priority projects and programs agreed upon with the Indigenous Peoples, ensuring that they will contribute to create conditions conducive to the self-development of these Peoples.
- c) To provide training and technical assistance resources to support institutional strengthening, development of management capacity, human resource formation, and information and research capabilities for Indigenous Peoples and their organizations.

ARTICLE 2

MEMBERS AND RESOURCES

2.1 Members. Members of the Indigenous Fund shall be such States as deposit the ratification instrument with the General Secretariat of the United Nations Organization, in accordance with their internal constitutional requirements and with the provisions of Article 14.1 of this Agreement.

2.2 Resources. The resources of the Indigenous Fund shall consist of the Contributions of the Member States, donations and other assistance from other States, multilateral, bilateral and national agencies of a public or private nature and from institutional donors, and the net income generated by the activities and investments of the Indigenous Fund.

2.3 Contribution Instruments. The Contribution Instruments shall be protocols signed by each Member State to establish its respective commitments to contribute resources to form the capital of the Indigenous Fund, in accordance with paragraph 2.4 below. Other donations or assistance shall be governed by the provisions of Article 5 of this Agreement.

2.4 Nature of the Contributions. Contributions to the Indigenous Fund may be made in foreign exchange, local currency, technical assistance and in kind, in accordance with the rules established by the General Assembly. Contributions in local currency shall be subject to value maintenance and exchange rate conditions.

ARTICLE 3

ORGANIZATIONAL STRUCTURE

3.1 Organs of the Indigenous Fund. The organs of the Indigenous Fund are the General Assembly and the Board of Directors.

3.2 General Assembly.

a) Composition. The General Assembly shall be composed of:

- (i) one delegate from each of the Member State, duly accredited by the respective Government; and
- (ii) one delegate of the Indigenous Peoples of each State of the region that is a Member of the Indigenous Fund, duly accredited by his respective Government, after consultations carried out with the Indigenous Peoples' organizations of that State.

b) Decisions.

- (i) Decisions shall be adopted by the unanimous affirmative vote of the delegates of the States of the region that are Members of the Indigenous Fund, together with a majority of affirmative votes of the representatives of the other Member States and a majority of affirmative votes of the delegates of the Indigenous Peoples.
- (ii) In matters that affect the Indigenous Peoples of one or more countries, the affirmative vote of their delegates shall also be required.

c) Regulations. The General Assembly shall issue its By-laws and such other regulations as it deems necessary for the functioning of the Indigenous Fund.

d) Functions. The functions of the General Assembly shall include, without being limited to:

- (i) the formulation of the general policy of the Indigenous Fund and the adoption of such measures as are necessary for the accomplishment of its objectives;
- (ii) the approval of the basic criteria for preparation of the plans, projects and programs to be supported by the Indigenous Fund;
- (iii) the approval of membership status in accordance with the stipulations of this Agreement and with the rules established by the General Assembly;
- (iv) the approval of the annual program and budget, and of the periodic statements of account, of the resources of the Indigenous Fund;
- (v) the election of the members of the Board of Directors to which reference is made in paragraph 3.3, and the delegation to said Board of the faculties necessary for the functioning of the Indigenous Fund;
- (vi) the approval of the technical and administrative structure of the Indigenous Fund and the appointment of its Technical Secretary;
- (vii) the approval of special agreements to enable countries that are not Members, as well as those public and private organizations that wish to do so, to cooperate with, or participate in, the Indigenous Fund;
- (viii) the approval of any amendments to the Agreement Establishing the Indigenous Fund, and their submission to the Members for ratification, when applicable; and (ix) the termination of the operations of the Indigenous Fund and the appointment of liquidators.

e) The General Assembly shall meet in regular session once per year, and in extraordinary session as often as may be necessary, on its own initiative or at the request of the Board of Directors, in accordance with the procedures established by the General Assembly.

3. 3 Board of Directors

a) Composition. The Board of Directors shall be composed of nine members elected by the General -Assembly, who shall represent, in equal parts, the Governments of the States of the region that are Members of the Indigenous Fund, the Indigenous Peoples of those same Member States and the Governments of the other Member States. The term of office of the members of the Board of Directors shall be two years, with appropriate arrangements for rotation.

b) Decisions.

(i) Decisions shall be adopted by the unanimous affirmative vote in favor of the delegates of the States of the Region that are Members of the Indigenous Fund, together with a majority of affirmative votes of the representatives of the other Member States and a majority of affirmative votes of the delegates of the Indigenous Peoples. Vol. 1728, 1-30177

(ii) Decisions of the Board of Directors that affect a particular country shall also require, for their validity, the approval of the Government of the State concerned and of the beneficiary Indigenous People, through the most appropriate mechanisms.

c) Functions. In accordance with the rules, regulations and guidelines approved by the General Assembly, the Board of Directors shall perform the following functions:

(i) propose to the General Assembly such complementary rules and regulations as are required for the fulfillment of the objectives of the Indigenous Fund, including the By-laws of the Board;

(ii) appoint one of its members as Chairman, by means of the voting mechanism set forth in paragraph 3.3(b) above;

(iii) adopt the necessary measures for the implementation of this Agreement and of the decisions of the General Assembly;

(iv) evaluate the technical and administrative needs of the Indigenous Fund and propose the corresponding measures to the General Assembly;

(v) administer the resources of the Indigenous Fund and authorize the contracting of loans;

(vi) submit to the consideration of General Assembly for the proposed annual program and budget, and the periodic statements of account of the resources of the Indigenous Fund;

(vii) consider and approve programs and projects that are eligible to receive assistance from the Indigenous Fund, in accordance with its objectives and rules;

Vol. 1728, 1-30177

(viii) arrange and provide technical assistance and the necessary support for the preparation of the projects and programs;(ix) promote and establish mechanisms for concerted action by Members of the Indigenous Fund, cooperating entities and beneficiaries;(x) propose to the General Assembly the appointment of the Technical Secretary of the Indigenous Fund;(xi) temporarily suspend the operations of the Indigenous Fund until the General Assembly has an opportunity to examine the situation and take appropriate measures;(xii) exercise such other faculties as this Agreement confers upon it and perform the functions assigned to it by the General Assembly.

d) Meetings. The Board of Directors shall meet at least three times per year, in April, August and December, and in extraordinary session whenever it deems necessary.

ARTICLE 4

ADMINISTRATION

4.1 Technical and Administrative Structure.

- a) The General Assembly and the Board of Directors shall determine and establish the technical and administrative structure of the Indigenous Fund, in accordance with Articles 3.2(d)(vi) and 3.3(c) (iv) and (x). This structure, hereinafter referred to as the Technical Secretariat, shall consist of highly qualified staff in terms of professional training and experience whose number shall not exceed ten: six professional and four administrative staff. Additional personnel needs for projects may be met through the hiring of temporary personnel.
- b) The General Assembly, if it considers necessary, may expand or adjust the composition of the Technical Secretariat.
- c) The Technical Secretariat shall function under the direction of a Technical Secretary appointed in accordance with the provisions referred to in subparagraph (a) above.

4.2 Administration Contracts. The General Assembly may authorize the signature of administration contracts with entities possessing the resources and experience required to perform the technical, financial and administrative management of the resources and activities of the Indigenous Fund.

ARTICLE 5

COOPERATING ENTITIES

5.1 Cooperation with Entities that are not Members of the Indigenous Fund.

The Indigenous Fund may sign special agreements, approved by the General Assembly, to enable States that are not Members, as well as public and private, local, national and international organizations, to contribute to the capital of the Indigenous Fund, to participate in its activities, or both.

ARTICLE 6

OPERATIONS AND ACTIVITIES

6.1 Organization of Operations. The Indigenous Fund shall organize its operations on the basis of a classification of programs and projects by areas, in order to facilitate the concentration of administrative and financial efforts and programming by means of

periodic resource allocations, to viabilize the accomplishment of the concrete objectives of the Indigenous Fund.

6.2 Beneficiaries. The programs and projects supported by the Indigenous Fund shall benefit directly and exclusively the Indigenous Peoples of the Latin American and Caribbean States that are Members of the Indigenous Fund or have signed special agreements with said Fund to enable the Indigenous Peoples of their countries to participate in the activities of the Fund, in accordance with article 5.

6.3 Eligibility Criteria and Priority. The General Assembly shall adopt specific criteria that will make it possible, in an interdependent manner and taking into account the diversity of the beneficiaries, to determine the eligibility of the prospective beneficiaries of the operations of the Indigenous Fund and to establish the priority of programs and projects.

6.4 Financing Conditions.

a) Taking into account the diverse and particular characteristics of the eventual beneficiaries of the programs and projects, the General Assembly shall establish flexible guidelines to be used by the Board of Directors to determine the financing terms and establish the conditions for execution of each program and project, in consultation with those concerned.

b) In accordance with the above-mentioned criteria, the Indigenous Fund shall grant nonreimbursable resources, loans, guarantees and utilize other appropriate financing mechanisms, individually or in combinations.

ARTICLE 7

EVALUATION AND MONITORING

7.1 Evaluation of the Indigenous Fund. The General Assembly shall periodically evaluate the functioning of the Indigenous Fund as a whole, on the basis of such criteria and using such means as it considers appropriate.

7.2 Evaluation of Programs and Projects. The progress of the programs and projects shall be evaluated by the Board of Directors. Special consideration shall be given to the requests submitted in this regard by the beneficiaries of such programs and projects.

ARTICLE 8

WITHDRAWAL OF MEMBERS

8.1 Right to Withdraw. Any Member State may withdraw from the Indigenous Fund by giving written notification of its intention to the Chairman of the Board of Directors, who shall notify the General Secretariat of the United Nations Organization. The withdrawal shall take effect one year after the date of receipt of said notification.

8.2 Settlement of Accounts.

a) In the event of the withdrawal of a Member State, the Contributions made by such Member State to the Indigenous Fund shall not be returnable.

b) A Member State that withdraws from the Indigenous Fund shall remain liable in respect of sums owed to the Indigenous Fund and obligations assumed vis- -vis the Fund prior to the date of termination of its membership.

ARTICLE 9

TERMINATION OF OPERATIONS

9.1 Termination of Operations. The Indigenous Fund may terminate its operations by decision to that effect by the General Assembly, which shall appoint liquidators, determine the payment of debts and arrange the distribution of assets on a proportional basis among its Members.

ARTICLE 10

JURIDICAL PERSONALITY

10.1 Legal Status.

a) The Indigenous Fund shall have juridical personality and full capacity to:

(i) enter into contracts;

(ii) purchase and dispose of personal and real property;

(iii) accept and grant loans and grants, give guarantees, purchase and sell securities, invest such funds as are not committed for its operations and perform all financial transactions necessary for the accomplishment of its purpose and functions;

(iv) institute judicial or administrative proceedings and appear in court;

(v) perform all other actions required for the performance of its functions and the accomplishment of the objectives of this Agreement.

b) The Indigenous Fund shall exercise these faculties in accordance with the legal requirements of the Member State in whose territory it is carrying out any operations and activities.

ARTICLE 11

IMMUNITIES, EXEMPTIONS AND PRIVILEGES

11.1 Grant of Immunities. The Member States shall adopt, in accordance with their own legal systems, such measures as are necessary to confer upon the Indigenous Fund the immunities, exemptions and privileges required for the accomplishment of its objectives and the performance of its functions.

ARTICLE 12

AMENDMENTS

12.1 Amendment of the Agreement. This Agreement may only be amended with the unanimous consent of the General Assembly, subject, when required, to ratification by the Member States.

ARTICLE 13

GENERAL PROVISIONS

13.1 Headquarters of the Fund. The Indigenous Fund shall have its headquarters in the city of La Paz, Bolivia.

13.2 Depositaries. Each Member State shall designate its Central Bank as depositary so that the Indigenous Fund may keep its available resources in the currency of that Member State and other assets of the institution. In the event that a Member State does not have a Central Bank, it shall designate, in agreement with the Indigenous Fund, some other institution for this purpose.

ARTICLE 14

FINAL PROVISIONS

14.1 Signature and Acceptance. This Agreement shall be deposited with the General Secretariat of the United Nations Organization, where it shall remain open to receive

the signatures of the representatives of the Governments of the States of the region and of other States which wish to become Members of the Indigenous Fund.

14.2 Entry into Force. This Agreement shall enter into force when the ratification instrument has been deposited by at least three States of the region, in accordance with paragraph 14.1 of this article.

14.3 Denunciation. Any Member that has ratified this Agreement may denounce it by giving written notification to the Secretary-General of the United Nations Organization. Such denunciation shall not take effect until one year after the date of its registration.

14.4 Commencement of Operations.

a) The Secretary-General of the United Nations Organization shall convene the first session of the General Assembly of the Indigenous Fund as soon as this Agreement has entered into force pursuant to paragraph 14.2 of this article.

b) In its first session, the General Assembly shall take the necessary actions to appoint the members of the Board of Directors, pursuant to paragraph 3.3(a) of article 3 of this Agreement, and to determine the date on which the Indigenous Fund shall commence its operations.

ARTICLE 15

TRANSITORY PROVISIONS

15.1 Interim Committee. Once this Agreement has been signed by five States of the region, and without any obligations being generated for the States that have not ratified it, an Interim Committee with composition and functions similar to those described for the Board of Directors in paragraph 3.3 of article 3 of this Agreement shall be established.

15.2 Under the direction of the Interim Committee, there shall be established a Technical Secretariat, having the characteristics set forth in paragraph 4.1 of article 4 of this Agreement.

15.3 The activities of the Interim Committee and of the Technical Secretariat shall be financed with voluntary contribution from the States that have signed this Agreement, together with contributions from other States and entities, by means of technical cooperation and such other forms of assistance that the States or other entities can arrange with international organizations.

DONE in the City of Madrid, Spain, in one single original dated the 24th day of July, 1992, in Spanish, Portuguese and English texts of equally validity.

[For the signatures, see p. 394 of this volume.]

[For Argentina:] GUIDO JOSÉ MARIO DI TELL [Minister of Foreign Relations]

[For Bolivia]: RONALD McLEAN ABAROA [Minister of Foreign Relations]

[For Brazil:] CELSO LAFER [Minister of Foreign Relations]

[For Colombia:]: NOEMI SANIM [Minister of Foreign Relations]

[For Costa Rica]: BERND NIEHAUS QUESADA [Minister of Foreign Relations]

[For Cuba]: RICARDO ALARCON DE QUESADA [Minister of Foreign Relations]

[For Chile]: ENRIQUE SILVA CIMMA [Minister of Foreign Relations]

[For Ecuador]: DIEGO CORDOVEZ [Minister of Foreign Relations]

[For El Salvador]: JOSÉ MANUEL PACAS CASTRO [Minister of Foreign Relations]

[For Spain]: JAVIER SOLANA MADARIAGA [Minister of Foreign Affairs]

[For Guatemala]: GONZALO MENENDEZ PARK [Minister of Foreign Relations]

[For Honduras]: MARIO CARIAS ZAPATA [Minister of Foreign Relations]

[For Mexico]: FERNANDO SOLANA [Secretary of Foreign Relations]

[For Nicaragua]: ERNESTO JOSÉ LEAL SANCHEZ [Minister of Foreign Relations]

[For Panama]: JULIO LINARES [Minister of Foreign Relations]

[For Paraguay]: ALEXIS M. FRUTOS VAESKEN [Minister of Foreign Relations]

[For Portugal]: JOAO DE DEUS PINHEIRO [Minister of Foreign Affairs]

[For Republic of Peru]: [RICARDO LUNA MENDOZA] [Permanent Representative of Peru to the United Nations] [1 October 1992]

[For the Dominican Republic]: JUAN ARISTIDES TOVARES GUZMAN [Minister of Foreign Relations]

[For Venezuela]: [DIEGO ARRIA] [Permanent Representative of Venezuela to the United Nations]¹²

[TRANSLATION] In signing the present Agreement, the Republic of Venezuela understands that, under the provisions of article 1, the process of self-development of indigenous peoples, communities and organizations can in no way affect the sovereignty and territorial integrity of the Republic of Venezuela or the unity of its peoples.

Vol. 1728, 1-30177

¹² See p. 409 of this volume for the text of the declaration made upon signature

Δ. Σχολιασμός

Στα πλαίσια της διαδικασίας μετάφρασης ενός κειμένου από την Αγγλική στην Ελληνική γλώσσα, ιδιαίτερα ενός κειμένου το οποίο βρίθκει νομικής ορολογίας. Θα πρέπει να ληφθούν υπόψη ορισμένοι παράγοντες οι οποίοι και χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής, λόγω του ότι ορισμένοι εξ αυτών συμβάλλουν σημαντικά στην κατανόηση του κειμένου ως όλον, ενώ κάποιοι άλλοι είναι υπεύθυνοι για τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει το άτομο που έχει επιφορτιστεί με τη μετάφραση αυτή. Συγκεκριμένα, οι παράγοντες αυτοί είναι κειμενικοί, γλωσσικοί αλλά και μη-γλωσσικοί, εξωγλωσσικοί, καθώς επίσης και πολιτισμικοί.

Ξεκινώντας με τους δύο κυριότερους κειμενικούς παράγοντες που εντοπίζονται στο πρωτότυπο κείμενο της διεθνούς σύμβασης, η οποία και αποτελεί το αντικείμενο ενδιαφέροντος της παρούσας εργασίας. Δύο παράγοντες οι οποίοι και συνήθως λαμβάνονται υπόψη ως σύνολο λόγω της σχέσης αλληλοσυμπλήρωσης υπό την οποία και τελούν είναι αυτοί της **συνοχής (cohesion)** και της **συνεκτικότητας (coherence)**. Όσον αφορά τη συνοχή (cohesion), ο πλέον γνωστός και αντιπροσωπευτικός ορισμός αυτής έχει δοθεί από τους Halliday & Hasan, σύμφωνα με τον οποίο ως συνοχή αναφέρεται το σύνολο των σημασιολογικών πηγών μέσω των οποίων πραγματοποιείται η σύνδεση μίας περιόδου με κάτι που συνήθως προηγείται ή μπορεί και να έπεται (Alba-Juez, 2009). Προς επίτευξη της συνοχής ενός κειμένου, χρησιμοποιούνται οι κάτωθι πρακτικές: α) της επανάληψης (*repetition*), δηλαδή της αναδιατύπωσης νοημάτων είτε με το ίδιο ακριβώς λεκτικό είτε με παράφραση ή παραλληλισμό, β) της αντικατάστασης (*substitution*), μέσω της οποίας και χρησιμοποιούνται μέρη του λόγου προς αντικατάσταση και αποφυγή επανάληψης συγκεκριμένων λέξεων, όπως π.χ. αντωνυμίες, επιρρηματικοί προσδιορισμοί κλπ., γ) της έλλειψης (*ellipsis*), δ) της σύνδεσης (*conjunction*), που αναφέρεται στις συνδετικές λέξεις και εκφράσεις, αλλά και ε) της *λεξιλογικής συνεκτικότητας (lexical cohesion)*, κατηγορία που περιλαμβάνει συνώνυμα, υπώνυμα κλπ (Alba-Juez, 2009· Bublitz, 2011).

Στο υπό επεξεργασία κείμενο της σύμβασης, θα πρέπει να αναφερθεί ότι ο ανωτέρω στόχος κρίνεται επιτυχής, λόγω της έντονης παρουσίας των πρακτικών που παρουσιάστηκαν. Κατ' αρχάς, συναντάται η συνεχής επανάληψη λέξεων-κλειδιών

σχετικά με τα άτομα που αφορά η συγκεκριμένη σύμβαση («αυτόχθονες λαοί»), αλλά και η εκτεταμένη χρήση αναφορικών αντωνυμιών (κυρίως της αντωνυμίας *οποιός*) και επιρρηματικών προσδιορισμών – τοπικών επιρρημάτων (κυρίως του επιρρήματος *παρακάτω*). Η συνοχή του κειμένου επιπλέον επιτυγχάνεται με συνδετικές λέξεις και φράσεις, π.χ. *επιπροσθέτως, έστω*. Αξιοσημείωτο είναι όμως το γεγονός ότι η χρήση συνωνύμων, υπωνύμων κλπ., τα οποία ανήκουν στην κατηγορία της λεξιλογικής συνοχής, συναντάται σε πολύ περιορισμένο επίπεδο, λόγω του γεγονότος ότι πρόκειται για ένα νομικό κείμενο, ήτοι μία σύμβαση, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει η δυνατότητα πραγματοποίησης πολλών «γλωσσολογικών ελιγμών», θα λέγαμε.

Εκτός όμως από τη συνοχή, δέον όπως υπογραμμιστεί και ο ρόλος της **συνεκτικότητας (coherence)** ως αλληλένδετος της πρώτης. Ειδικότερα, όπως ορίζεται και στο *Longman Dictionary of English Teaching & Applied Linguistics* (2002), με τον όρο «συνεκτικότητα» αναφερόμαστε στις σχέσεις που αποτελούν τους «συνδετικούς κρίκους» μεταξύ των νοημάτων ενός κειμένου. Ο επικρατέστερος τρόπος μέσω του οποίου και διασφαλίζεται η συνεκτικότητα ενός κειμένου είναι η σύνδεση των νοημάτων μεταξύ των προτάσεων, είτε μεταξύ των κύριων είτε μεταξύ των δευτερευουσών προτάσεων. Αναφορικά με τη σύνδεση αυτή, έχουμε την παρατακτική (*coordination*) και την υποτακτική σύνδεση (*subordination*) (Redker & Gruber, 2014).

Στην παρατακτική σύνδεση των νοημάτων, συνήθης μορφή αυτής είναι η λίστα ή η αντίθεση, επί παραδείγματι, στη δε υποτακτική σύνδεση έχουμε μία κύρια πρόταση και μία δευτερεύουσα πρόταση, η οποία έχει ανάγκη από μία κύρια, προκειμένου αυτή να μπορεί να σταθεί στο λόγο. Συνεπεία των ανωτέρω, οι κύριες προτάσεις μπορούν να συνδέονται με τις δευτερεύουσες με αιτιολόγηση, με σύγκριση, με επεξήγηση, με σχέση αιτίου-αιτιατού κλπ. Στην εξεταζόμενη σύμβαση, διαπιστώνεται μία εναλλαγή παρατακτικής [π.χ. (...), κατά τη διάρκεια της κατάκτησης **ή** αποίκησης της περιοχής, **ή** κατά τη διάρκεια της καθιέρωσης των σημερινών κρατικών συνόρων, (...)] και υποτακτικής σύνδεσης [π.χ. (...), **ώστε** να στηρίξει την θεσμική ενδυνάμωση, την ανάπτυξη της διαχειριστικής ικανότητας, (...)], με αποτέλεσμα την ύπαρξη μορφολογικής ποικιλίας στο κείμενο, η οποία, ως έκφανση της συνεκτικότητας και σε συνδυασμό με την συνοχή, προσδίδουν αυτό που αποκαλείται **αλληλουχία** στο κείμενο της σύμβασης, με ξεκάθαρα και σαφή νοήματα, στοιχεία απολύτως απαραίτητα για ένα κείμενο με δεσμευτική ισχύ. Λαμβάνοντας συνεπώς

υπόψη τόσο τη συνοχή όσο και τη συνεκτικότητα, διαπιστώνεται ότι, μέσω της παρουσίας αυτών στη σύμβαση, διευκολύνεται ο ρόλος του μεταφραστή, καθώς καλείται να μεταφράσει ένα κείμενο διεπόμενο από νοηματική αλληλουχία και σχετικά ομαλή μετάβαση από το ένα νόημα στο άλλο, σε συνδυασμό και με αρκετές παρεμβάσεις του νομοθέτη που αποσκοπούν στην επεξήγηση των νοημάτων και τη διευκρίνιση ασαφών εννοιών.

Εκτός όμως από τα κειμενικά ως γλωσσικά στοιχεία, τα οποία και διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στη διασαφήνιση των περιεχόμενων σε ένα κείμενο νοημάτων, υπάρχουν και ορισμένα άλλα γλωσσικά στοιχεία, τα οποία και αφορούν την εξειδικευμένη ορολογία που χρησιμοποιείται στα πλαίσια κειμένων που δεν άπτονται της καθημερινής ζωής. Αυτά θα πρέπει να διευκρινισθεί πως αποτελούν σοβαρό εμπόδιο στην εκπλήρωση της αποστολής του μεταφραστή, διότι καθίσταται απαραίτητη η εξοικείωση αυτού με θεμελιώδεις έννοιες της επιστήμης εκ της οποίας και προέρχονται οι όροι τους οποίους και καλείται να αποδώσει. Δε θα πρέπει βεβαίως να λησμονηθεί και το γεγονός πως, στην περίπτωση της νομικής ορολογίας, καθώς το κείμενο στο οποίο εστιάζεται η προσοχή της παρούσας εργασίας είναι μία σύμβαση, ήτοι ένα νομικό κείμενο, το οποίο και αφορά τα Ιβηρο-Αμερικανικά κράτη, εκτός από την ύπαρξη δυσκολίας απόδοσης των περιεχομένων νομικών όρων, ένα χαρακτηριστικό που διέπει όλους τους επιστημονικούς κλάδους, ένας εκ των οποίων είναι και η νομική επιστήμη, υπάρχει και το ζήτημα της νομικής και της ευρύτερης κουλτούρας εκάστου κράτους που ρυθμίζει και τη σχετική γλώσσα-στόχο της μετάφρασης (target language) (Cao, 2007· Sarangi, 2009).

Με άλλα λόγια, μία βασική ιδιομορφία της νομικής ως επιστήμης είναι η έλλειψη ομοιογένειας μεταξύ των κρατών, ιδιαίτερα αυτών που ακολουθούν διαφορετικά νομικά συστήματα και δεν ανήκουν στην ίδια ήπειρο (Gubby, 2016). Συγκεκριμένα, έχουμε το παράδειγμα του ελληνικού κράτους, το οποίο, δεδομένου ότι η πρώτη συστηματοποίηση του δικαίου πραγματοποιήθηκε μετά την κήρυξη του ανεξάρτητου ελληνικού κράτους, περί το 1830, μία συστηματοποίηση που έθεσε τα θεμέλια για το σημερινό δίκαιο και που χρησιμοποίησε ως βάση της το γερμανικό και το γαλλικό (ηπειρωτικό) δίκαιο. Από την άλλη έχουμε το παράδειγμα των Ηνωμένων Πολιτειών, το οποίο, διέπεται από το «case law», το λεγόμενο «αγγλοσαξωνικό δίκαιο», του οποίου οι ιστορικές καταβολές, μιας και το δίκαιο κάθε κράτους αποτελεί προϊόν της Ιστορίας του, των πολιτικών και κοινωνικών εξελίξεων και, συνεπώς, των αναγκών

του, είναι διαφορετικές από τις ιστορικό-πολιτιστικές καταβολές του ελληνικού κράτους, γεγονός που έχει αντίκτυπο στη μετάφραση. Έτσι λοιπόν, εάν ένας μεταφραστής κληθεί να αποδώσει επί παραδείγματι ένα κείμενο του δικαίου των Η.Π.Α. (γλώσσα-πηγή/source language: Αγγλικά) στην ελληνική γλώσσα (γλώσσα-στόχο/target language), καθίσταται λογικό και εμφανές ότι θα συναντηθούν αρκετές δυσκολίες κατά την απόδοση του κειμένου αυτού, ιδιαίτερα εάν τονιστεί ότι αφενός μπορεί στη γλώσσα-πηγή να υπάρχουν όροι που να μη συναντώνται στη γλώσσα-στόχο και αντίστροφα, αφετέρου ότι μπορεί οι ίδιοι όροι να έχουν διαφορετικό περιεχόμενο ή να αφορούν διαφορετικές έννοιες στη γλώσσα-πηγή και τη γλώσσα-στόχο αντιστοίχως..

Ειδικότερα, στη νομική ορολογία που εμπεριέχεται στην σχετική Σύμβαση Ίδρυσης του Ταμείου για την Ανάπτυξη των Αυτοχθόνων Λαών της Λατινικής Αμερικής και της Καραϊβικής, παρατηρούνται τα ανωτέρω ζητήματα σε σχετικά μικρό βαθμό. Πρόκειται μεν για μία νομική σύμβαση, όμως υπάρχουν όροι οι οποίοι δεν παρουσιάζουν μεγάλες ιδιομορφίες και διαφοροποιήσεις μεταξύ των διαφορετικών νομικών πολιτισμών, με αποτέλεσμα η επιτυχής απόδοσή τους να απαιτεί φυσικά, ως αναμενόμενο, προσοχή, αλλά να μην είναι εξαιρετικά απαιτητική. Για παράδειγμα, έχουμε τον όρο «Fund», ο οποίος και αποδίδεται ως «Ταμείο» ή τον όρο «Contracting Parties», που αναφέρεται στα Ελληνικά ως «Συμβαλλόμενα Μέρη». Διαπιστώνεται λοιπόν, ότι πρόκειται για όρους που μπορούν να αποδοθούν στα Ελληνικά-γλώσσα στόχο χωρίς αξιοσημείωτες δυσκολίες, όμως κάτι τέτοιο δε σημαίνει πως τα ειδικότερα ζητήματα που αφορούν τους όρους αυτούς είναι απολύτως όμοια μεταξύ των διαφορετικών νομικών πολιτισμών. Ειδικότερα, ο όρος «Συμβαλλόμενα Μέρη» έχει διαφορετικό περιεχόμενο όσον αφορά δικαιώματα, υποχρεώσεις κλπ. συγκριτικά με τα Ιβηρο-Αμερικανικά κράτη, στα πλαίσια της Συνόδου των οποίων και υπεγράφη αυτή η σύμβαση. Επομένως, όταν πραγματοποιείται επεξεργασία ενός νομικού κειμένου σε επίπεδο ορολογίας και σημασίας των όρων, η ιδιαιτερότητα και οι απαιτήσεις της μετάφρασης εμφανίζονται εντονότερα περισσότερο σε σημασιολογικό επίπεδο (semantic level) και όχι τόσο επιφανειακό-λεξιλογικό επίπεδο (lexical level) (Klinck, 1992). Συνεπεία τούτου, απαραίτητα μεταφραστικά εργαλεία, τα περισσότερα εκ των οποίων χρησιμοποιήθηκαν στα πλαίσια της παρούσας μετάφρασης, είναι κυρίως τα

εξειδικευμένα νομικά λεξικά, αλλά και εισαγωγικά στο δίκαιο βιβλία, προς κατανόηση βασικών νομικών εννοιών, ένα εγχείρημα αρκετά απαιτητικό.

Εκτός όμως από τους ανωτέρω αναφερθέντες όρους, οι οποίοι και δεν εντοπίζονται σε όλες τις γλώσσες ή οι οποίοι και μπορεί να συναντώνται τόσο στη γλώσσα-πηγή όσο και τη γλώσσα-στόχο με διαφορετικό περιεχόμενο, στην εξεταζόμενη σύμβαση για την ανάπτυξη των αυτόχthonων λαών, διαπιστώνεται πως υπάρχουν και όροι οι οποίοι εκλαμβάνονται από το σύνολο των κρατών που αφορούν με το ίδιο νόημα και περιεχόμενο. Αυτό συμβαίνει κυρίως λόγω της υπερεθνικής ισχύος τους, σε συνδυασμό με την καθιέρωση της ισχύς τους, είτε σε ευρωπαϊκό είτε σε παγκόσμιο επίπεδο και, συνεπώς, δεν προκαλούν σοβαρά ζητήματα προς αντιμετώπιση στο δύσκολο και κοπιαστικό έργο της μετάφρασης. Πρόκειται για όρους που αφορούν συμβάσεις (συνήθως ανθρωπίνων δικαιωμάτων), οι οποίες και λαμβάνονται υπόψη προτού υπογραφεί μία νέα σύμβαση-συμφωνία που να παράγει δεσμευτικότητα μεταξύ των κρατών-μερών (*inter allia* ισχύς). Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα μίας τέτοιας σύμβασης παγκόσμιας εμβέλειας είναι η αποδιδόμενη στα Αγγλικά ως παγκόσμια γλώσσα «Universal Declaration of Human Rights», η οποία και μεταφράζεται στα Ελληνικά ως «Καθολική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων», όπως επίσης και η «International Agreement on Economic, Social and Cultural Rights», που μεταφράζεται και ως «Διεθνής Συνθήκη περί Οικονομικών, Κοινωνικών και Πολιτισμικών Δικαιωμάτων». Ένας καθοριστικός λόγος μη πρόκλησης σοβαρών μεταφραστικών δυσχερειών και προβλημάτων κατά τη μετάφραση αυτών είναι η σχετικά ευρεία ενασχόληση της επιστημονικής κοινότητας μίας χώρας δεσμευόμενης από μία παγκόσμια σύμβαση, στα πλαίσια της οποίας και έχει επιχειρηθεί μία μερική ή – τις περισσότερες φορές – συνολική μετάφραση μίας σύμβασης (Whittaker, 2014).

Όσον αφορά τα συντακτικά ζητήματα που ανακύπτουν, θα πρέπει να τονιστεί ότι αυτά αποτελούν μία σημαντική πηγή προβλημάτων κατά τη διαδικασία της μετάφρασης ενός κειμένου από τη γλώσσα-πηγή στη γλώσσα-στόχο. Ο λόγος έγκειται πάλι στην υπάρχουσα συστηματική διαφοροποίηση που διέπει το συντακτικό μεταξύ των γλωσσών στα πλαίσια των οποίων και κινείται το προς μετάφραση κείμενο (Plag, Arndt-Lappe, Braun, & Schramm, 2015). Εκτός βέβαια από τη συστηματική διαφοροποίηση, της οποίας έγινε αμέσως τώρα σχετική αναφορά, δέον όπως ληφθεί υπόψη και το ζήτημα της διαφοροποίησης και του ύφους που πρέπει να

έχει το κείμενο, ανάλογα το είδος (genre) στο οποίο και ανήκει, π.χ. ένα νομικό κείμενο έχει διαφορετικό ύφος από ότι ένα λογοτεχνικό κείμενο, στο οποίο και εντοπίζονται αφενός μεγαλύτερη ελευθερία στη χρήση της γλώσσας, αφετέρου μεγαλύτερη ανεκτικότητα ως προς την παραβίαση βασικών γραμματικών και συντακτικών κανόνων (Davies, 2007).

Ξεκινώντας από τους κανόνες γραμματικής και συντακτικού, θα πρέπει να σημειωθεί πως κάθε γλώσσα διαθέτει τους δικούς της κανόνες, οι οποίοι και είναι λογικό να διαφέρουν συναρτήσει των ιστορικών και πολιτιστικών καταβολών εκάστης γλώσσας (Conway, 2012). Συνάγεται, επομένως, πως, έτι μία φορά, καθίσταται εμφανής ο καθοριστικός ρόλος που διαδραματίζει η Ιστορία μίας χώρας και ο πολιτισμός αυτής, ιδιαιτέρως μέσω της προέλευσης της γλώσσας αλλά και των γλωσσικών δανείων μίας γλώσσας από άλλες γλώσσες (Conway, 2012). Για παράδειγμα, η Ισπανική γλώσσα, η οποία και είναι η επίσημη γλώσσα αρκετών εκ των Ιβηρο-Αμερικανικών κρατών-συμβληθέντων στα πλαίσια της Σύμβασης Ίδρυσης του Ταμείου για την Ανάπτυξη των Αυτοχθόνων Λαών της Λατινικής Αμερικής και της Καραϊβικής, είναι μία γλώσσα λατινογενής, η οποία και παρουσιάζει διαφοροποίηση (σε άλλα σημεία μικρότερη, σε άλλα δε μεγαλύτερη) σε κάθε κράτος της Λατινικής Αμερικής, κυρίως για ιστορικούς και πολιτιστικούς λόγους (historical and cultural context), παρά την ομοιογένεια των γραμματικών και των συντακτικών κανόνων που αφορούν την Ισπανική γλώσσα. Προτού όμως προχωρήσουμε σε συγκεκριμένη αναφορά στο συντακτικό και τη γραμματική της Αγγλικής, η οποία και στην περίπτωση της παρούσας εργασίας, αποτελεί τη γλώσσα-πηγή (resource language), πρέπει να γίνει αναφορά στα είδη συντακτικών και γραμματικών κανόνων, όπως αυτά διακρίνονται βάσει των θεμελιωδών αρχών της Γλωσσολογίας.

Σχετικά με το συντακτικό, στα πλαίσια της Γλωσσολογίας, διακρίνονται συνήθως δύο είδη συντακτικού, όπου κάθε γλώσσα διαπνέεται από ένα εκ των δύο ειδών· το «αυστηρό συντακτικό» (strict syntax) και το «ελεύθερο συντακτικό» (free syntax) (Fromkin, Rodman, & Hyams, 2014). Βασικό χαρακτηριστικό του αυστηρού συντακτικού, το οποίο και ακολουθεί η Αγγλική γλώσσα, είναι η ύπαρξη αυστηρών και τρόπον τινά, «απαράβατων» κανόνων συντακτικού, καθώς η παράβαση αυτών ισοδυναμεί με μη ορθή χρήση της γλώσσας. Ένας κανόνας αυστηρού συντακτικού είναι η αυστηρή σειρά των βασικών όρων μίας πρότασης, η οποία και θα πρέπει να συναντάται προκειμένου μία Αγγλική σύνταξη να θεωρείται «ορθή» (correct) ως

εξής: Υποκείμενο (Subject) – Ρήμα (Verb) – Αντικείμενο (Object) (SVO). Εν αντιθέσει με όσα προβλέπονται για το αυστηρό συντακτικό, το ελεύθερο συντακτικό, όπως άλλωστε και υπονοεί το όνομά του, με χαρακτηριστικό παράδειγμα τόσο το συντακτικό της ισπανικής όσο και της ελληνικής γλώσσας (γλώσσας-στόχου στην προκειμένη περίπτωση), παρέχει στον χρήστη της γλώσσας μεγάλη ελευθερία κινήσεων, καθώς μπορεί να έχει κάποιους γενικούς κανόνες περί ορθής σύνταξης (σχήμα «Υποκείμενο-Ρήμα-Αντικείμενο»), χωρίς όμως αυτό να σημαίνει ότι η παράβασή τους είναι ασυγχώρητη, καθώς υπάρχει δυνατότητα παράβασης των κανόνων αυτών ακόμη και σε περιπτώσεις που δε χρειάζεται εξαιτίας της εξυπηρέτησης των σκοπών της «τέχνης του λόγου» (λογοτεχνίας), κάτι που απαιτείται να συμβαίνει στην περίπτωση γλωσσών διεπόμενων από αυστηρό συντακτικό. Επειδή όμως, όπως αναφέραμε παραπάνω, εκτός από το είδος του συντακτικού μίας γλώσσας, σπουδαίο ρόλο παίζει και το είδος του κειμένου που καλείται κάθε φορά ο μεταφραστής να αποδώσει, δέον όπως ληφθεί υπόψη η ύπαρξη ενός νομικού κειμένου, ενός επίσημου δηλαδή και δεσμευτικού κειμένου, με αποτέλεσμα να συνάγεται το συμπέρασμα ότι, κατά την απόδοση αυτού από τη γλώσσα-πηγή/Αγγλική γλώσσα στη γλώσσα-στόχο/Ελληνική γλώσσα, μία γλώσσα με κατά τα άλλα ελεύθερο συντακτικό, θα πρέπει να ακολουθηθεί το βασικό σχήμα του αυστηρού συντακτικού, επηρεαζόμενο από την αυστηρότητα του ύφους του κειμένου, μία πρακτική που ακολουθήθηκε στη συγκεκριμένη μετάφραση.

Όσον αφορά τους κανόνες γραμματικής, παρόμοια ισχύουν με το συντακτικό ως προς τη φιλοσοφία της διάκρισης αυτών σε «αυστηρούς» και «μη αυστηρούς». Συγκεκριμένα, η Γραμματική, σε γλωσσολογικό επίπεδο, διακρίνεται σε «prescriptive grammar», που αναφέρεται σε κανόνες σχετικά με το πώς «πρέπει» να χρησιμοποιούνται οι χρόνοι, η παθητική φωνή για παράδειγμα κλπ., και στην «descriptive grammar» (descriptive<description), η οποία περιορίζεται στην περιγραφή του τρόπου εκδήλωσης των γραμματικών φαινομένων στα κείμενα που αναλύονται (corpus/discourse analysis), χωρίς να ενδιαφέρεται για το πώς αυτοί «οφείλουν» να είναι (Fromkin, Rodman, & Hyams, 2014). Ομοίως με τους κανόνες συντακτικού, θα πρέπει να τονιστεί ότι καθένα εκ των δύο ειδών Γραμματικής αποτελεί συνάρτηση και του ύφους του κειμένου. Στην προκειμένη περίπτωση λοιπόν, επειδή, όπως αναφέραμε ανωτέρω, πρόκειται για ένα επίσημο και με νομική-δεσμευτική ισχύ κείμενο-σύμβαση, χώρος υπάρχει μόνο για την τήρηση κανόνων

υπαγόμενων στην κατηγορία της «prescriptive grammar». Για τον λόγο αυτό και χρειάστηκε να δοθεί, κατά τη μετάφραση του κειμένου αυτού, στην προσεγμένη τήρηση των κανόνων της ελληνικής Γραμματικής.

Ε. Επίλογος

Ο λόγος για τον οποίο η μετάφραση, ιδιαίτερα ενός εξειδικευμένου κειμένου, έχει αναχθεί σε επιστήμη, εκτός από τέχνη φυσικά, έγκειται στην ιδιαιτερότητα της αποστολής ενός μεταφραστή. Στόχος είναι η –όσο το δυνατόν περισσότερο- ακριβής απόδοση νοημάτων από μία γλώσσα-πηγή σε μία γλώσσα-στόχο, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων της γλώσσας-στόχου, του ιστορικού και πολιτιστικού υποβάθρου αυτής, καθώς επίσης και βασικών αρχών της επιστήμης στην οποία και ανάγεται το κείμενο, σε συνδυασμό με θεμελιώδεις έννοιες Θεωρητικής και Εφαρμοσμένης Γλωσσολογίας, καθώς επίσης και Θεωρίας της Μετάφρασης. Στα πλαίσια της παρούσας εργασίας, επίκεντρο της ενασχόλησης αποτέλεσε η μετάφραση της διεθνούς σύμβασης, με τον σχετικό μεταφραστικό σχολιασμό που ακολούθησε. Στο κεφάλαιο, συγκεκριμένα, περί μεταφραστικού σχολιασμού, δόθηκε ιδιαίτερη έμφαση στη νομική ορολογία, στη γραμματική, το συντακτικό αλλά τις υφιστάμενες διαφοροποιήσεις ανάμεσα σε δύο διαφορετικές νομικές κουλτούρες, οι οποίες και έχουν προεκτάσεις τόσο στη χρήση της γλώσσας όσο και στη μετάφραση ως πόνημα. Τα συγκεκριμένα πεδία διαφοροποίησης κρίνονται και εκείνα που επιβεβαιώνουν την πεποίθηση ότι η μετάφραση μπορεί μεν να αποτελεί μία συναρπαστική και αρκετά ενδιαφέρουσα δραστηριότητα, ταυτόχρονα όμως δεν παύει να είναι και ένα απαιτητικό και χρήζον ιδιαίτερης προσοχής πόνημα.

Βιβλιογραφία

- Alba-Juez, L. (2009). *Perspectives on Discourse Analysis: Theory and Practice*. Newcastle: Cambridge Scholars Publishing.
- Bublitz, W. (2011). Cohesion and Coherence. In J. Zienkowski, J.O. Östman, & J. Verschueren (Eds.), *Discursive Pragmatics* (pp. 37-50). Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins Publishing Company.
- Cao, D. (2007). *Translating Law*. Clevedon: Multilingual Matters Ltd.
- Conway, K. (2012). Cultural Translation. In Y. Gambier, & L. van Doorslaer (Eds.), *Handbook of Translation Studies* (Volume 3) (pp. 21-26). Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins Publishing Company.
- Davies, A. (2007). *Introduction to Applied Linguistics: From Practics to Theory* (2nd ed.). Edinburgh : Edinburgh University Press.
- Fromkin, V., Rodman, R., & Hyams, N. (2014). *An Introduction to Language* (10th ed.). Boston: Wadsworth Cengage Learning.
- Gubby, H. (2016). *English Legal Terminology: Legal Concepts in Language* (4th ed.). The Hague: Eleven International Publishing.
- Klinck, D.R. (1992). *Word of the Law: Approaches to Legal Discourse*. Ottawa: Carleton University Press.
- Plag, I., Arndt-Lappe, S., Braun, M., & Schramm, M. (2015). *Introduction to English Linguistics* (3rd ed.). Berlin: Walter de Gruyter.
- Redker, G., & Gruber, H. (2014). The Pragmatics of Discourse Coherence. In H. Gruber, & G. Redeker (Eds.), *The Pragmatics of Discourse Coherence: Theories and Applications* (pp. 1-23). Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins Publishing Company.
- Richards, J.C., & Schmidt, R. (2002). *Longman Dictionary of Language Teaching & Applied Linguistics* (3rd ed.). London: Pearson Education.

Sarangi, S. (2009). Culture. In J. Verschueren, & J.O. Östman (Eds.), *Culture and Language Use* (pp. 81-105). Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins Publishing Company.

Whittaker, S. (2014). The Harmonization of Legal Cultures, Concepts and Terms: Depth of Harmonization and Research Design. In R. Temmerman, & M. van Campenhoudt (Eds.), *Dynamics and Terminology: An Interdisciplinary Perspective on Monolingual and Multilingual Culture-Bound Communication* (pp. 61-79). Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins Publishing Company.